

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN WKŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

ŁÓDŹ, ŚRODA 30 SIERPNI 1950 ROKU.

Nr 238

Górnicy meldują Prezydentowi RP Milion ton węgla

na cześć I Polskiego Kongresu Pokoju Fala dodatkowych zobowiązań produkcyjnych — objęła cały kraj

WARSZAWA (PAP). — Prezydent RP otrzymał liczne depesze z kopalni i zakładów produkcyjnych całego kraju. Robotnicy zobowiązują się w nich — w odpowiedzi na apel kopalni im. Wierzyńska — do zwiększenia wydajności pracy przez pełne wykorzystanie maszyn i narzędzi, umasowanie współzawodnictwa we wszystkich zobowiązaniach produkcyjnych na rok bieżący.

W telegramie kopalni im. WINCENTEGO PSTROWSKIEGO, która pierwsza w kraju wysunęła hasło współzawodnictwa pracy, czytamy: „My, załoga kopalni, na podstawie doświadczeń innych kopalni, a przede wszystkim produkcyjnych kopalni wielkiego Związku Radzieckiego, podjęliśmy szereg indywidualnych i zespołowych zobowiązań produkcyjnych. Jesteśmy przekonani głęboko, że w ten sposób wzrośnie wydajność klasy robotniczej i przyspieszymy marsz ku socjalizmowi”.

Górnicy kopalni MAKOSZOWY piszą: „Pod kierownictwem PZPR walcząc będziemy o wykonanie zadań, które przed nami stawia Plan 6-letni, nie szczędząc siły i trudu w walce o pokój”.

„Jesteśmy świadomi — pisze załoga kopalni „SIEMIENOWICE” — że każda tona wydobytego węgla ponad plan, to cios dla imperialistów, to umocnienie pokoju i pomoc dla walczącej Korei. Dlatego dążyć będziemy do ciągłego wzrostu produkcji przez wzmocnienie dyscypliny pracy i jej usprawnienie, korzystając przy tym stale z doświadczeń ZSR”.

Żałoga kopalni im. M. THOREZA,

podkreślając swą pełną solidarność z polityką rządu Polski Ludowej w depeszy swej stwierdza:

„My górnicy czerwonego Walbrzcha, doskonale zrozumieliśmy uchwały V Plenum KC PZPR, pod której przewodnictwem realizować będziemy wielkie zadania Planu 6-letniego”.

Wszystkie depesze kończą się słowami wyrażającymi gorącą miłość robotników do Polski Ludowej i jej Prezydenta tow. Bolesława Bieruta oraz do wielkiego Związku Radzieckiego i chorażego obozu pokoju Józefa Stalina.

ZALOGI GÓRNICZE ŚLASKA ZWYCIĘSKO REALIZUJĄ PODJĘTE ZOBOWIĄZANIA DEUGOTERMINOWE

Wzwanie górników kopalni „Wierzyńska” do podjęcia nowych długookresowych zobowiązań produkcyjnych, szerokim echem odbiło się wśród załóg górniczych wszystkich kopalni węgla kamiennego w Polsce.

Ogółem w górnictwie na apel załogi „Wierzyńska” odpowiedziało 927 kopalni kopalni.

W wyniku realizacji podjętych zobowiązań, załogi górnicze dadzą ponadplanową produkcję 1.095 tys. ton węgla.

Meldunki napływające z poszczególnych kopalni donoszą o sukcesach załóg górniczych, które w pełni realizują podjęte zobowiązania.

TYSIĄCE DODATKOWYCH TON STALI

Do coraz potężniejszej fali zobowiązań dla uczczenia I Polskiego Kongresu Obrońców Pokoju, włączają się również załogi hut „Zawiercie”, „Sosnowiec” i „Bobrek”.

Przedstawiciele narodu polskiego na I Polskim Kongresie Pokoju

WYBORY delegatów na I-Polski Kongres Pokoju zostały zakończone. Ponad 1300 najczynniejszych obrońców pokoju, przodujących robotników, pracujących chłopów, inteligentów, uczonych, artystów, rzemieślników, kupców, księży zjedli w dniu 1 września do Warszawy, aby w imieniu narodu polskiego zająć stanowisko wobec wszystkich zagadnień ważnych dla dzieła utrzymania pokoju, o który walczą ludzkość dla dobra naszych dzieci i nas samych.

Przebieg zebrań wyborczych dowiódł, że naród polski rozumie znaczenie światowej walki o pokój, ma świadomość możliwości zwycięstwa i widzi konieczność aktywnego udziału w walce w szeregach ludu walczącego o pokój, który pragnie narzucić ludzkości nową pojęcie wojny. Naród polski szczególnie żywo zareagował na brutalną napaść amerykańskich agresorów na Koreę i na bestialskie naloty na ludność cywilną tego bohaterstwa narodu. Świadczą o tym dalszy wzrost aktywności, jaki zaznaczył się w szczególności w szerokich masach naszego narodu, obecnie, po agresji amerykańskich imperialistów.

W okresie wyborczym odbyło się ponad 25 tysięcy zebrań w podstawowych komórkach polskiego ruchu obrońców pokoju — w komitetach blokowych, gromadzkich i gminnych. Na zebraniach tych uczestnicy wystąpili z różnymi formami inicjatyw, postanawiając zwiększeniem wyników produkcyjnych przyczynić się do wzmocnienia siły gospodarstwa i obrony Polski — ważnego ogniwa światowego frontu pokoju. Szerokim echem odbiły się w całej Polsce zobowiązania klasy robotniczej w odpowiedzi na apel tow. Piłki z kopalni „Wierzyńska”. Również wiesi pracująca masowo składała zobowiązania produkcyjne podjęte i wykonane na cześć I Polskiego Kongresu Pokoju.

Na zebraniu w hucie „Zawiercie” załoga robotnicza, piętnując podżegaczy wojennych, powziela nowe zobowiązania produkcyjne. M. in. robotnicy stalowni wyprodukują 50 ton stali ponad plan, a załoga wielkich pieców zmniejszy o 13 kg. zużycie koksu na 1 tonę produkowanej surowicy, przez co oszczędności.

Nowe tony dodatkowej produkcji przysporzy gospodarce narodowej realizacja zobowiązań, podjętych przez załogi hut „Sosnowiec”. Robotnicy czynkowni ocynkują do końca bm. dodatkowo 5 ton rur.

WSPANIAŁYM OSIĄGNIĘCIAMI PRODUKCYJNYMI UCZCI KLASA ROBOTNICZA WOJ. KRAKOWSKIEGO PIERWSZY POLSKI KONGRES POKOJU

Nieustannie napływają z woj. krakowskiego wiadomości o podejmowaniu przez klasę robotniczą nowych zobowiązań produkcyjnych, celem uczczenia I Polskiego Kongresu Pokoju. Poważne zobowiązania podjęli ostatnio włókniarze okręgu bielskiego. Załoga wielkich zakładów włókienniczych im. St. Bularza zobowiązała się wyprodukować ponad plan 34 tys. m. tkaniny.

Włókniarze z zakładów im. Miedzińskiego zobowiązali się wyprodukować dodatkowo tkaniny wartości 3,5 miliona zł.

Znaczne zwiększenie wydajności pracy, w celu wzmocnienia światowego obozu pokoju deklaruje załoga warszawskich kolejowych Kraków — Płaszów, która zobowiązała się przy spieszyć o 14 dni kapitalne remonty 3 lokomotyw.

ROBOTNICZY POZNAŃSKI ZACIĄGAJĄ „WARTY POKOJU”

Napływają stale meldunki o zobowiązaniach, podejmowanych przez robotników woj. poznańskiego. M. in. załoga odlewni żelwnej Zakładów Przemysłu Metalowego im. Stalina wykona dodatkowo 3 tony odlewów, a załoga odlewni stali i brązu — 4 tony surowca. Łączna wartość dotychczasowych zobowiązań robotników Zakładów im. Stalina wyraża się liczbą 3 miln. zł.

Zwycięskie walki ofensywne koreańskich wojsk ludowych na wszystkich odcinkach frontu

PEKIN (PAP). — Ogłoszony w Phe-njanie komunikat dowództwa naczelnego sił zbrojnych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej stwierdza 29 sierpnia rano, że na wszystkich odcinkach frontu oddziały Armii Ludowej, odparając kontrataki wojsk amerykańskich i lisymanowskich oraz zadając nieprzyjacielowi potężne

cioty, prowadził w dalszym ciągu gwałtowne walki.

Oddziały Armii Ludowej, które wyzwoły Kunwi, pokonując zaciekle opór nieprzyjaciela, kontynuują walki ofensywne.

W toku walki w tym rejonie oddziały Armii Ludowej wzięły do niewoli ponad 200 jeńców. Ponad 800 nie-

CZYN POKOJU ŁÓDZKICH ZAKŁADÓW PRACY

Załogi łódzkich zakładów pracy realizują przedterminowo zobowiązania, podjęte na cześć Kongresu Pokoju, wyrażając w ten sposób swą niezłomną wolę walki o utrzymanie pokoju.

W ZPB im. Szymańskiego wiele przedsięwzięć już wykonało swe zobowiązania. Przodkowie Lesiak przekroczyła je o 3 proc. Tow. Kubiak podwyższyła je o 2 proc. Helena Słot również znacznie przekroczyła swe zobowiązanie wykonując normę produkcyjną w 126 proc. Przodkowie Głębowska uzyskała aż 174 procent

1 września-Kongres Pokoju

WARSZAWA (PAP). — W dniu 1 września br. w auli Politechniki Warszawskiej o godz. 10.15 rozpocznie dwudniowe obrady I Polskiego Kongresu Obrońców Pokoju.

W Kongresie weźmie udział ponad 1300 delegatów wybranych w całym kraju oraz delegacje zagraniczne.

Kongres podsumuje dotychczasowy dorobek polskiego ruchu obrońców pokoju, wytyczy zadania na następny okres oraz dokona wyboru Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju i delegacji na Światowy Kongres Obrońców Pokoju.

45-lecie opublikowania pracy Tow. Stalina „Odpowiedź pismu „Socialdemokrat”

MOSKWA (PAP). — Prasa radziecka poświęca wiele uwagi 45-leciu opublikowania pracy Stalina pt. „Odpowiedź pismu „Socialdemokrat”, która odegrała olbrzymią rolę w opracowaniu podstaw ideologicznych Partii Bolszewickiej. Dziennik „Prawda” w artykule poświęconym tej rocznicy stwierdza, że 45 lat, które upłynęły od chwili opublikowania tej pracy Stalina, świadczą o wielkiej i niezwykłej sile marksizmu-leninizmu.

Rewolucyjny, twórczy charakter nauki marksistowsko-leninowskiej i jej nierozważalna więź z walką o zwycięstwo kapitalizmu i budowanie socjalizmu, potwierdzają wielkie doświadczenia Związku Radzieckiego oraz krajów demokracji ludowej, które wkroczyły na drogę socjalizmu.

Depesza Związku Młodzieży Polskiej do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa — J. Malika

WARSZAWA (PAP). — Zarząd Główny ZMP wystosował depeszę do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa Jakuba Malika i do sekretarza generalnego ONZ Trygwie Lie, w której m. in. czytamy: „Zarząd Główny Związku Młodzieży Polskiej w imieniu miliona dwustu pięćdziesięciu tysięcy zorganizowanych członków i całej młodzieży polskiej stanowczo protestuje prze-

ciwko agresji amerykańskiej na Korei.

Związek Młodzieży Polskiej w imieniu całej młodzieży polskiej domaga się natychmiastowego wycofania wojsk interwencyjnych z Korei i gorąco i w pełni popiera radziecką propozycję pokojowego załatwienia sprawy koreańskiej.

Depeszę podpisał przewodniczący Zarządu Głównego ZMP Władysław Matwin.

Ruch partyzancki na Filipinach

NOWY JORK (PAP). — Dziennik „New York Times” donosi z Manila, że na Filipinach, a przede wszystkim na wyspie Luzon wzma-ga się ruch partyzancki. Filipińska armia wyzwolenicza, nosząca nazwę „Hukbong” dokonała ostatnio szeregu ataków na 9 miast, leżących w promieniu od 30 do 60 km od stolicy Filipin — Manili. Najsilniejszy atak oddziały Hukbong skierowały na miasto Tarlak w dniu 25 sierpnia. W dniu 26 sierpnia partyzanci filipińscy zaatakowali 3 inne miasta na wyspie Luzon.

W wszystkich swych operacjach oddziały Hukbong trzymały się je-dnakowej taktyki, atakując przede-wszystkiem posterunki policji, przeci-nając linie telegraficzne i telefonicz-

ne, a następnie niszcząc budynki rządowe. Korespondent dziennika „New York Times” przypuszcza, że głównym celem oddziałów Hukbongu było okazanie moralnego poparcia ludności filipińskiej. Partia Komunistyczna Filipin roz-powszechniła ostatnio znaczną ilość ulotek, wzywających ludność do wal-ki o wyzwolenie Filipin spod panowa-nia marionetkowych władz filipińskich, pozostających na usługach amerykańskich imperialistów i po-dżegaczy wojennych. Ulotki wzywa-ją także ludność, by nie dopuściła do wysłania wojsk filipińskich na Koreę.

został w najbliższych dniach uru-chożony na drugą zmianę.

Załoga ZPW im. Waryńskiego zobowiązała się na cześć Kongresu Po-koju zmniejszyć odpadki o 1 proc. Zobowiązanie to zostało wykonane kilka dni temu. W trosce o podnie-szenie kultury miejsca pracy, na wszystkich oddziałach produkcyjnych został zaprowadzony już wzorowy porządek.

Obok meldunków, świadczących o zrealizowaniu zobowiązania kongreso-wego, napływają nowe zobowiązania produkcyjne na cześć Kongresu Po-koju.

Robotnicy ZPW im. Michała Osow-skiego w Łodzi zobowiązali się na zebraniu ogólnym wyprodukować do datkowo ponad plan 20 tysięcy me-trów watoliny.

Na zebraniu załogi ZPW im. An-drzeja Struga postanowiono uprzę-tać z terenu fabrycznego złom, zmieść walkę o kulturę miejsca pra-cy. W oddziale cerowali robotnicy postanowili zaciągnąć Warty Poko-ju oraz przeprowadzić dodatkowo 186 roboczogodzin.

Jutro odjazd delegatów łódzkich na Kongres Pokoju

Jak już donosiliśmy, I Ogólnopolski Kongres Obrońców Pokoju rozpocznie swe obrady w Warszawie dnia 1 września br. W przeddzień Kongresu ze wszystkich miast Pol-ski wyjadą uroczyste żegnani dele-gaci.

Dnia 31 bm. o godz. 16, zbiórą się delegaci łódzcy w sali teatralnej ORZZ ul. Traugotta 18. Delegatów z Łodzi jest 34, a z województwa łódz-kiego — 50. Delegaci przejadą auto-karami poprzez główne ulice nasze-go miasta, poprzędzeni statetką mo-jej cyklową, wozem propagandowym Polskiego Radia i samochodami, w których znajdować się będą przedsta-wiciele łódzkich zakładów pracy, że-gnający swych delegatów.

Na placu przed Dworcem Fabrycznym odbędzie się uroczyste pożegna-nie delegatów. Krótkie przemówie-nia wygłoszą przedstawiciele zakła-dowych komitetów obrońców pokoju większych łódzkich fabryk. O godz. 18 delegaci odjadą pociągiem do Warszawy.

W uroczystym pożegnaniu dele-gatów wezmą udział szerokie rzesze społeczeństwa łódzkiego, które jesz-cze raz zamaniestują swą niezłom-ną wolę obrony pokoju.

Delegacja polska wyjechała na kongres związków zawodowych w NRD

WARSZAWA (PAP). — W dniu 28 bm. w późnych godzinach wieczornych wyjechała do Berlina, na III Kon-gres Wojskowych Niemieckich Związków Zawodowych (FDGB) 6-osobowa dele-gacja związków polskich z prze-wodniczącym Centralnej Rady Zwią-zków Zawodowych tow. W. Kłosiewiczem na czele.

Zbrodnie amerykańskich gangsterów w Korei

Amerykańscy agresorzy i lisymanowscy bandyci rozstrzelują patriotów koreańskich. Na zdjęciu: przed rozstrzelaniem, (zdjęcie znalezione w domu amerykańskiego doradcy wojskowego w Seulu). Foto BAZA

Związek Radziecki - ostoja pokoju

Hasło walki z wojną imperialistyczną jest starym hasłem w rewolucyjnym ruchu robotniczym. Istniało ono i przed wojną. Tak samo, jak istniały również przed wojną siły pokojowe, które walczyły o to hasło. Ale siły te nie były wówczas dostateczne i nie stanowiły ruchu światowego, by móc okiełznać krwiożercze apetyty podżegaczy wojennych.

Dzisiaj istnieją te siły i dzisiaj po trafia ono narzuć imperialistycznym zbrodniarzom swą wolę pokoju.

Przed drugą wojną Związek Radziecki stał sam jeden, jako państwo naprzeciw imperializmowi. Po wojnie, obok Związku Radzieckiego, powstały w Europie i Azji nowe demokratyczne kraje. Do władzy w

tych krajach doszły partie komunistyczne i robotnicze; ruch robotniczy został w nich zjednoczony na podstawie rewolucyjnej teorii marksizmu - leninizmu; główny agent burżuazji - prawicowa socjal-demokracja została w nich całkowicie rozbita, a w wielu krajach kapitalistycznych, pod wpływem ogólnych zmian i własnych doświadczeń znacznie osłabiona na rzecz partii komunistycznych. Militarystyczne ośrodki o uzbrojonych po zęby armiach, które faszyzm posiadał w Niemczech, Japonii, Włoszech - zostały zniszczone.

Sam Związek Radziecki jeszcze bardziej wyrósł i spoczął. Nie tylko nadrobił straty wojenne, ale podniósł globalną produkcję swoją o blisko 50 proc. ponad najwyższy poziom przedwo-

jenny z r. 1940, zdobył tajemnicę produkcji energii atomowej i ujawnił stałą dynamiczną tendencję rozwoju, co znajduje swój wyraz w wciąż nowych, kapitalnych inwestycjach.

Na tej szerokiej bazie przemian wyrosł dzisiejszy światowy ruch obrońców pokoju. To są korzenie, które zrodziły i żywią ten ruch.

Co jednak wywołało owe przemiany na świecie? Co było ich centralną i rozpodową siłą? Są to był Związek Radziecki. Bez Związku Radzieckiego nie było by tych przemian. Związek Radziecki wy dobył na świat nowe, demokratyczne siły socjalizmu i pokoju. Związek Radziecki rozbił faszyzm hitlerowski i japoński. Związek Radziecki wywołał szereg państw w Europie i Azji. Związkowi Radzieckiemu klasa robotnicza i masy ludowe tych państw zawdzięczają swe dojście do władzy. Związkowi Radzieckiemu zawdzięcza ona również pomysły rozwój swojej gospodarki narodowej.

Związek Radziecki nie tylko wy dobył te siły na świat. Związek Radziecki pomaga im w codziennym życiu budować kraj, broni je przed imperializmem i jego agenturami, jest ich kierownikiem i chorążym.

I dlatego, jeśli istnieje dziś i krzepnie na świecie potężny ruch obrońców pokoju, jeśli skupione pod jego sztandarami narody czempia otuchę, że obroną swe życie i do bytek przed zagładą ze strony atomowych lubobójców amerykańskich, to wielkie to szczęście narodu światła zawdzięcza Związkowi Radzieckiemu, jego bohaterkiej partii, jego Armii, jego potężne gospodarstwo i militarne, jego wodzowi -

Wielkiemu Stalinowi, genialnemu sternikowi tego ruchu.

Polska jest związana wieczną przyjaźnią ze Związkiem Radzieckim. Stosunki między Polską a ZSRR to stosunki nowego typu, oparte na socjalistycznej solidarności.

U boku Związku Radzieckiego i przy jego pomocy wnosimy do obrotu pokoju swój wielki wkład entuzjazmu, ofiarności i pracy milionów mas narodu - Plan 6-letni. Plan ten wzmacnia siły Polski i wzmocni siły pokoju na świecie.

U boku Związku Radzieckiego i pod jego kierownictwem, związany nierozdzielnie z krajami demokratycznymi, z klasą robotniczą i szerokimi masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonii na całym świecie, naród polski czuje się silnym i pewnym swego jutra. Polska Ludowa wie, że obóz, na czele którego stoi potęga Związku Radzieckiego, potrafi obronić sprawę pokoju, wolności i postępu narodów całego świata, a więc i narodu polskiego.

Jerzy Nawroć.

„Decydujący krok” - Mac Arthura

Warszawa w przeddzień Kongresu

Do Kongresu Pokoju pozostała jeszcze, a właściwie już tylko, jeden dzień - „Jeszcze” - to dla delegatów niecierpliwie oczekujących chwili wyjazdu do Warszawy, „już tylko” dla robotników, dekoratorów, grafików, monterów, którzy przygotowują wielką kulę Politechniki do uroczystego dnia.

Łatwo opisać barwy, kolory i kształty udekorowania sali, lecz urzędzenie ich, nadanie wnętrzu uroczystego charakteru wymaga wiele czasu i pomysłowości, ba, nawet precyzji.

Gdy robotnicy wciągający nad okna potężne kłaki mówią z przejęciem - „to rzecz najważniejsza” - może ktoś na to stawać się uśmiechać, ale to jest zupełnie niesłuszne, każdy szczegół jest ważny, każdy szczegół przyczynia się do uświetnienia całości. Na razie można właśnie mówić i pisać tylko o tych szczegółach: o potężnych flagach z trudem rozpinanych wśród kolumnady, o marcu, który mrużąc oczy co chwilę odawania się od wielkiego portretu towarzysza Bieruta, aby ocieplić jak będzie wyglądał, gdy zostanie umieszczony w górze.

Projektowane niechętnie mówią o całości, ale i z fragmentów widać, że będzie imponująca. Na głównym filarze zawieszona ogromna lampa na 25 metr. Jedwab na szarfie, a na jej tej płakatu po kolony, podtrzymywany złotymi sznurkami, hasła, sztandary państwa demokracji ludowej i obrony... Jakże! Tępo nie chcą nam zdradzić ani graficy ani robotnicy umieszczający wielkie plakaty, doświadczenia o tym w dniu otwarcia Kongresu...

Ala dekoracja, to tylko, choć poważna, ale nie najważniejsza część prac. Musimy sobie uprzytomnić, że w sali tej za kilka dni zainaugurują 1300 delegatów, goście zagraniczni, korespondenci z różnych krajów, że stąd na całą Polskę, na cały świat popłyną słowa

mobilizujące naród polski do dalszej uścisłej walki o pokój, że tu przez usta delegatów wypowiedzi się cały naród polski, naród, który swym trybem codziennym daje wyraz nieugiętej postawy, daje wyraz swej woli walki o lepsze jutro nie tylko swej ojczyzny, ale całej ludzkości, walki o pokój.

Potężne megafony, mikrofony, zwoje kabli, cała sieć urządzeń telefonicznych będą odłane już wkrótce w służbę pokoju, za ich pośrednictwem, obrad i Polskiego Kongresu Pokoju będą słuchał nie tylko cały delegat, ale cały kraj, świat cały.

Z sympatią i zachwytem patrzy na przygotowania młodzież, która dumna jest z tego, że aula ich uczelni stawać się miejscem wielkiego wydarzenia, miejscem historycznych obrad PIERWSZEGO POLSKIEGO SEJMU POKOJU.

Ten i ów może przyszły architekt, patrzy i radzi, odłożony pęk szeptów - pomaga robotnikom wciągać do góry długie biało-czerwone flagi.

Podczas gdy w sali i na korytarzach panuje miły chłód, na salonym stołach placu jest upał. Robotnicy pracownicy montują konstrukcje wież, przypominających swoim wyglądem wieżyci wień. Od ich budowy zaczyna się dziś wznoszenie każdego warszawskiego domu, a tu na placu przed Politechniką wygląda jak symbol pokojowej pracy, pokojowej odbudowy, jak symbol Warszawy, która w gorące sierpniowe dni przygotowuje się na oczekiwany przez cały naród polski - dzień pierwszego września, dzień, który 11 lat temu był dniem zapowiadającym ciężkie lata okupacji, a teraz stał się dniem zwisnącym lepsze jutro, jutro szczęścia i pokoju. Pokoju, który dzień po dniu zdobywamy w walce i pracy. (KW)

5.200 traktorów wyruszy na pola 700 tys. ha ziemi obsianych zostanie siewnikami

WARSZAWA (PAP). - Konsekwentnie realizowana przez rząd polityka mechanizacji wsi, przynosi coraz poważniejsze osiągnięcia. W czasie bieżącej kampanii siewnej wyruszy na pola ludowydziałalych chłopów i spółdzielni produkcyjnych 5.200 traktorów z Państwowych i Spółdzielczych Ośrodków Maszynowych. Licz-

MOSKWA (PAP). - Agencja TASS donosi z Aten:

W ostatnich dniach delegacja matematyków i inżynierów greckich politycznych, dotkniętych gruźlicą, odwiedziła ambasadę ZSRR w Gre-

cji i wręczyła apel, skierowany na ręce Józefa Stalina.

Apel stwierdza, że rząd ateński planuje nową zbrodnię dążąc do zagłady więźniów politycznych. Postanowili bowiem przetransportować chorych na gruźlicę więźniów politycznych do „specjalnych sanatoriów” umieszczonych w Kasso, Raches i Ikarli Izn. Tam, gdzie klimat morski pogorszy ich tragiczny stan zdrowia, gdzie będą pozabawieni pomocy lekarskiej, pożywienia, tam, gdzie w ciągu miesięcy zimy i lata nie dochodzą okryty, tam, gdzie ich czeka nieuchronna śmierć.

My, matki, siostry i żony zesłańców politycznych, dotkniętych gruźlicą - stwierdzają apel - którym udało się uchronić naszych bliskich od wykonania na nich wyroku śmierci w obozach koncentracyjnych, na wyspie Makronisos i Jura - w obliczu projektowanej nowej zbrodni, podnosimy nasz głos protestu. Podnosimy nasz głos protestu przed rządami, partiami, organizacjami społecznymi, przed całym światem, przed wszystkimi narodami, przed matkami, siostrami i żonami na całym świecie i oświadczamy, że w zalanej krwią Grecji, gdzie wszystkie przepiękie zapiełnione są trupami, gdzie z kości zabitych powstały góry, w tej Grecji rząd Plastirasa podnosi

rękę na więźniów politycznych, dotkniętych gruźlicą, chce ich fizycznie zniszczyć, wysłać ich tam, gdzie będą pozabawieni wszelkiej pomocy i odaje ich - jak zakładników - w ręce przestępców.

Wzywamy matki, siostry, żony i tych wszystkich, którzy wspierają naszego bólowi, tych, którzy rozumieją naszą troskę o najbliższych, wzywamy wszystkie narody, cały świat, Radę Bezpieczeństwa, ONZ, Międzynarodowy Czerwony Krzyż, organizacje i partie całego świata, aby podnieśli potężny głos protestu. Przyłączcie swe wysiłki do naszych wysiłków, zmuscie rząd grecki, by wywrzeli się zbrodni i myśli przewrótka naszych bliskich do „sanatoriów”.

W imię elementarnych zasad kultury, w imię sprawiedliwości, humanitaryzmu, w imię zasad moralnych ONZ, wzywamy do światowego pochodu krzyżowego o uratowanie więźniów politycznych, dotkniętych gruźlicą, którym grozi śmierć. Domagamy się od rządu greckiego, by zrewidował te decyzje i uniósł ich chorych na gruźlicę więźniów w Haidari - mieście, które odpowiada elementarnym warunkom życia gruźlików i znajdują się w suchym i zdrowym klimacie Attyki.

Bezczelna prowokacja podżegaczy wojennych

Korespondent pekiński „Prawdy” I. Wysokow pisze:

Cały Pekiń obiegła wiadomość o nowej zbrodni amerykańskich drapieżców imperialistycznych.

W niedzielę, 27 sierpnia, kilka samolotów amerykańskich przeleciało granicę Chińskiej Republiki Ludowej w rejonie rzeki Jalu i przelanieło w głąb terytorium Chin. Zatonczyły kilka kręgów w celu zbadania terenu, bandycki powietrzni szanta kowal dworzec położonej blisko granicy stacji kolejowej Talitsu, ostrze liwali go, a następnie zbombardowa li torę kolejową.

Dalsze wydarzenia tego dnia świadczą wymownie, że prowokacja amerykańskich podżegaczy wojennych nie była kwestią przypadku, lecz miała charakter planowy. W południe tegoż dnia, na południ-zachód

od Libecjan, na terytorium Chińskiej Republiki Ludowej ukazał się amerykański bombowiec B-29, który - jak przypuszczają - w celach wywiadowczych zatonczył kraj nad mianem Antung. W 2 godziny później zaatakowały Antung 2 nowe samoloty amerykańskie, które ostrzeliwały i cywilną ludność miasta. Zanotowano straty materialne oraz ofiary w ludziach - są zabici i ranni. Korespondent donosi, że bandycki nalot lotnictwa amerykańskiego na otwartość miasta Chińskiej Republiki Ludowej wywołał głębokie oburzenie. Ludność Chin domaga się kategorycznego powściągnięcia bandytów amerykańskich. Naród chiński popiera gorąco zarządzenia Centralnego Rządu Ludowego, zmierzające do utrzymania pokoju, wyrażające gotowość obrony nieetykietki granic republiki.

Naród chiński ostrażę rozuchwala lonych agresorów amerykańskich, że będą musieli ponieść konsekwencje swych czynów.

W dalszym ciągu korespondent po daje wywiad z przewodniczącym Ogólnochińskiego Komitetu Walki o Pokój, Kuo-Mo-Jo, który oświadczył: „Brak mi słów, aby wyrazić głębokie oburzenie, jakim napawają mnie bestialskie akty bandytów amerykańskich. Niedawno wróciłem z Korei, gdzie na własne oczy widziałem zniszczenia, dokonane przez lotnictwo amerykańskie w Phenianju. Amerykanie bombardują wszystko, co po padnie. Po barbarzyńsku mordują cywilną ludność, ostrzeliwiają pracujących na polach chłopów. Widziałem zburzone domki ludzi pracy, zburzone szkoły, szpitale, gmachy instytucji kulturalnych, widziałem zamordowane dzieci, kobiety, starców.”

„W swoim czasie byłem świadkiem skłóć bandytów japońskich w Chinach. Wiadomo mi o zbrodniach hitlerowskich na Zachodzie. Obecnie przekonaniem jest do jakich zbrodni zdolni są Amerykanie.”

Plenarne posiedzenia Zw. Zaw. Transportowców i Pracowników Handlowych

WARSZAWA (PAP). - Podstawowe zadania związków zawodowych w realizacji Planu 6-letniego - walka o większą wydajność pracy i zwiększenie troski o człowieka, były tematem obrad plenarnych posiedzeń zarządów głównych Zw. Zaw. Transportowców i Pracowników Handlowych. W obradach wzięli udział produkujący działacze związków oraz przewodniczący i racjonalizatorzy pracy. Na plenum pracowników handlowych przybył m.in. Handu Wewnętrzny - Dietrich i sekretarz CRZZ tow. Piwo-warska.

W czasie dyskusji, które wywodziły się po referatach, mówcy wskazywali m. in. na konieczność zwiększenia wydajności pracy.

Zwycięstwo bojowników pokoju

Korespondent paryski „Prawdy”, Jerzy Żukow, komentuje wyrok w sprawie 18 patriotów z Roanne, oskarżonych o udział w antywojennej manifestacji.

Jak wiadomo, po pięciodniowej rozprawie trybunał wojskowy Lyonu zmuszony był uznać oskarżenie za nieuzasadnione, uwinąć nie wszystkim 18 oskarżonych i nakazać bezwzględne zwolnienie ich z aresztu.

Wyrok ten - pisze Żukow - oznacza zwycięstwo obrońców pokoju, którzy przez pięć miesięcy - podczas gdy patrioci Roanne przebywali w areszcie prewen cyjnym - toczyli zaciekłą walkę o ich zwolnienie.

Aresztowani bojownicy o pokój nie pozwolili się zastraszyć, zachowali mięstwo i przytomność umysłu. Grube mury więzienia nie zdołały odgradzić ich od narodu. Utrzymywali oni stały kontakt z masami, żyjąc niezłomnie przez konanie, że solidarności całego narodu wyrwie ich z rak oprawców.

Przewód sądowy przebiegał w niezwykle napiętej atmosferze.

Wokół gmachu trybunału, a nawet na sali rozpraw skoncentrowano wzmocnione oddziały lejli. Do Lyonu przysłało szereg oddziałów „gwardii ruchomej”. Wszystko to jednak nie pomogło. Ludność Lyonu podobnie jak i cała Francja, protestowała przeciw hecy sądowej, w czasie której miało się rozprawić z więźniami z Roanne. W obliczu powszechnego protestu trybunał wojskowy Lyonu nie ośmielił się wydać wyroku skazującego.

Fakt uwinienia 18 bojowników o pokój świadczy, że praktycznie zastosowanie zbrodniczej ustawy, skierowanej przeciwko bojownikom o pokój, napotyka na poważny opór szerokiej mas ludowych i że masy te rozporządzają dostateczną siłą, aby sparaliżować próbę rozprawienia się z patriotami.

Warunkiem i rekonią takiego zwycięstwa jest jedność mas pracujących w walce o pokój, wytrwałność i zdecydowana wola do prowadzenia do pomyślnego końca rozpaczonej walki.

Kardynał giełdziarzy amerykańskich - pretendentem do tronu papieskiego

BERLIN (PAP). - Omawiając chorobę papieża Piusa XII dziennik „Berliner Zeitung” stwierdza, że w kołach watykańskich mówi się już o nowych kandydatach na tron papieski. W kołach tych twierdzą, że kardynał amerykański Spellman ma bardzo poważne szanse zostania papieżem.

Wiadomo powszechnie - pisze „Berliner Zeitung” - że kardynał Spellman - głowa Kościoła katolickiego w Stanach Zjednoczonych, zawsze odrażał pragnienie zajęcia tronu papieskiego. Zresztą pragnie tego „nie tylko sam Spellman. Chęć tego także koła polityczne i finansowe USA. Chcą one, by na czele Kościoła katolickiego stanął człowiek, któryby stążył wiernie monopolom amerykańskim. Spellman o-

piernają jest także przez Departament Stanu USA, a poza tym pozostaje w ścisłym kontakcie z przewodniczącym Komitetu Narodowego Amerykańskiej Partii Demokratycznej i ministrem sprawiedliwości Mac Grathem. Amerykańskie koła kapitalistyczne przez swych leżących przedstawicieli wywierają nacisk na Watykan, by usyskać wybór Spellmana na tron papieski.

Spellman i Mac Grath prowadzą za pośrednictwem zaufanych osób rokowania z drugim pretendentem do tronu papieskiego - włoskim kardynałem Micarą, by skłonić go do zrzeczenia się pretensji do tronu papieskiego, obiecując odpowiednio odškodowanie.

„Berliner Zeitung” podkreśla jednak, że kapitalizm amerykański o-

bawiają się pewnej opozycji w kołach watykańskich przeciwko kandydatem Spellmana. W ciągu całej historii historii Kościoła katolickiego jeden tylko raz wybrano papieżem przedstawiciela krajów anglosaskich. Pewną niechęć w kołach katolickich wywołuje także zbytbytnie zamilowanie kardynała Spellmana do reklamy. Specjalny oddział jego sekretariatu zajmuje się tą reklamą, zamieszczając w dziennikach i czasopiśmiech wzmianki i artykuły o jego działalności, zdjecia itd. W Ameryce powszechnie znany jest smysły kardynała Spellmana do interesów, jest on udziałowcem przedsiębiorstw produkujących whisky i coca-cola, a także udziałowcem amerykańskich towarzystw naftowych na Bliskim i Środkowym Wschodzie.

Uwaga, kandydaci Szkoły Inżynierskiej NOT

Kandydaci wytypowani przez zakłady pracy do Szkoły Inżynierskiej NOT w Łodzi winni dowiedzieć się o dopuszczeniu do egzaminów wstępnych i terminie rozpoczęcia egzaminów w sekretariacie Szkoły przy ul. Piotrkowskiej 102.

Dopuszczeni do egzaminów zgłoszą się osobliście w sekretariacie celem otrzymania karty wstępu oraz uiszczenia opłat manipulacyjnych i egzaminacyjnych w sumie zł. 650.

Ostateczny termin dopełnienia wymienionych formalności upływa dnia 31. VIII br. Sekretariat czynny w godz. od 16 do 20.

O pełne wykonanie planów asortymentowych

Gospodarstwo narodowe stanowi zespół, którego poszczególne części znajdują się w ścisłej zależności jedna od drugiej. Wadliwe funkcjonowanie jednej z nich odbija się ujemnie na całym organizmie. Ta oczywista prawda nie dotarła jeszcze do wszystkich naszych działaczy gospodarczych, do wszystkich organizacji partyjnych i zawodowych w zakładach pracy, do wszystkich szeregów fabrycznych. To jest w dużej mierze przyczyną niedosąd zdyktowanej walki o wykonanie planów wg. asortymentów, o wyprodukowanie pełnej ilości tych wszystkich wyrobów, jakie są przewidziane w planem, a nie poprzestawanie na wykonaniu ogólnego planu produkcji.

Często zakłady fabryczne lub całe gałęzie przemysłu „nadrabiają” lukę w produkcji jednego rodzaju wyrobów wysokimi nadwyżkami w wytwórczości innych artykułów.

Przejdźmy do przykładów. Prze myśl budowy maszyn ciężkich w I półroczu r. b. przekroczył o 9 proc. ogólny plan produkcji, nie wykonał jednak swych zadań w dziedzinie produkcji sprzętów, urządzeń dla przemysłu chemicznego, wind okretowych, kotłów energetycznych i kotłów centralnego ogrzewania a więc do bardzo ważnych wania a więc do bardzo ważnych dla dalszej rozbudowy gospodarczej kraju, dla wykonania programu inwestycyjnego w przemyśle i budownictwie.

Ogólny plan walcowni wykonano w I półroczu w 103,5 proc. Jednakże walcownie wysoko przekroczyły swe zadanie produkcji asortymentów mniej ważnych, a nie wykonały planów w dziedzinach najważniejszych jak np. żelazo przetworne (do zbrojenia betonu) — w 94 proc., blacha chyl uniwersalna w 92 proc., dźwigiary, koryta itp. w 82 proc.

Podobna sytuacja istnieje w przemyśle elektrotechnicznym, który nie wykonał planu produkcji bardzo pożądanego aparatury wysokiego napięcia, silników dużej mocy oraz silników nieseryjnych, mimo że ogólny plan produkcyjny tego przemysłu został przekroczony.

W Pomorskich Zakładach Przemysłu Drzewnego Nr 2 w Wrzeszczu „uzupełniono” wykonanie w I kwartale planu produkcji stolarki budowlanej zaledwie w 67 proc. przekroczeniem produkcji skrzynek o 72 proc. Skutek? Zahamowanie robót na kilku budawach osiedli mieszkaniowych z powodu braku elementów drewnianych.

Podobnych faktów można by przytoczyć znacznie więcej, również i z gałęzi przemysłu włókienniczego. Dlatego też istniejącemu stanowi rzeczy, szczególnie w przemyśle kluczowych, należy wydać bez względu na walkę, ponieważ może on podważyć realizację zadań Planu 6-letniego.

W Związku Radzieckim, jeśli przedsiębiorstwo wykona plan pod względem ogólnej wartości produkcji, ale nie wypełni swych zadań w zakresie asortymentu lub jakości — to plan uważany jest za niewykonany.

Postawienie u nas na należyłym poziomie walki o plany asortymentowe wymaga zastrzeżenia systematycznej kontroli wykonania zadań planowych. Bieg produkcji zgodnie z zaplanowanym asortymentem musi być przedmiotem stałej troski kierownictwa technicznego „zakładów”, które powinny ustalić przyczyny zakłóceń, dążyć do ich usunięcia, a jeśli to jest niemożliwe, do zrobienia własnymi środkami, postawić odpowiednio wdrożone w zgodności z lub centralnymi zarządami.

Popularyzacja planów ogólnofabrycznych, oddziałowych, zmianowych, planów każdego robotnika i każdej maszyny, wyjaśnianie załogom konieczności wykonywania planów ściśle wg. asortymentów — oto ważne zadania organizacji partyjnych i zawodowych w każdym zakładzie produkcyjnym.

Sprawa biegu produkcji zgodnie z planem asortymentowym musi być przedmiotem dyskusji na naradach wytwórczych, które winny analizować przyczyny pozostawiania w tyle niektórych działów produkcyjnych i szukać sposobów ich przewyższenia.

Wskazanie przez inżynierów i techników robotnikom — racjonalizatorom „wąskich gardeł” zakładu, wskazanie im zagadnień technicznych, na których powinni skupić swe twórcze poszukiwania, przyniosłyby niewątpliwie w wielu wypadkach pomyślne rezultaty.

Walka o pełny asortyment produkcji przewidziany planem może przybierać różne formy zależnie od warunków lokalnych i trudno je pogodzić.

Np. w wypadkach uruchamiania nowych oddziałów wytwórczości czę-

sto przyczyną niewykonania planów asortymentowych są opóźnienia w opanowaniu nowego procesu technologicznego i nienadążanie biur fabrykacyjnych z opracowaniem dokumentacji technicznej. Należy więc w takich wypadkach pełniej i wszechstronnie niż dotąd wykorzystywać doświadczenia radzieckie oraz usprawnić i przyspieszyć pracę biur fabrykacyjnych.

Troska o harmonijny, wszechstronny rozwój gospodarki narodowej, o wykonanie naszego gigantycznego Planu 6-letniego nakazuje nam, by nie zadowalać się realizacją czy nawet przekroczeniem globalnego planu produkcji, ale stosować wszelkie dostępne w każdym poszczególnym wypadku formy walki o dokładne, precyzyjne wykonanie planów asortymentowych.

J. F. Ch.

Co nam daje Plan 6-letni?

Wzrost sieci ośrodków zdrowia

6-LETNI PLAN ROZWOJU GOSPODARCZEGO I BUDOWY PODSTAW SOCJALIZMU W POLSCE

LICZBA PRZYCHODNI MIEJSKICH OŚRODKÓW ZDROWIA

Ośrodek Zdrowia przy Alei Kościuszki Nr 48. Piękny, nowoczesny gmach. W jasnych, czystych poczekalniach chorzy oczekują na swą „kolejkę”. Kobiety z dziećmi, młodzież, ludzie starsi. Tutaj, w Ośrodku, można leczyć na koszt Ubezpieczalni prawie wszystkie dolegliwości. Cały dzień panuje ożywiony ruch. Nie dziwnego: przecież pod opieką tego otwartego w dniu Święta Odrodzenia Ośrodka Zdrowia pozostaje aż 140 tys. ludzi.

Dr Konrad Kosmański, dyrektor III Obwodu, a zarazem pełnomocnik Ministerstwa Zdrowia na DRN — Śródmieście, z dumą pokazuje doskonale wyposażone gabinety lekarskie. W chwili obecnej czynne są działy: chirurgii, ginekologii, urologii, neurologii. W najbliższym czasie uruchomione zostaną działy stomatologii i laryngologii. Ośrodek posiada kilka aparatów rentgenowskich i elektrokardiograf oraz jedną z największych w Łodzi — aptekę, czynną przez całą dobę.

Niedługo zostanie uruchomione przy Ośrodku pierwsze tego rodzaju nocne pogotowie pielęgniarstwa.

Łódź posiada obecnie 6 ośrodków zdrowia. Lecz ilość ich zarówno w naszym mieście, jak i na terenie całego kraju będzie stale wzrastać. Dość powiedzieć, że dojdzie do liczby 3.060, czyli wzrośnie o 99 procent w stosunku do stanu obecnego.

Umożliwi to rozrocznie bardzo szerokiej opiece nad stanem zdrowia wszystkich obywateli naszego państwa.

46 i pół miliona zł. oszczędności wygospodaruje grupa ZPDz. im. Rychlińskiego

Ustawa o Planie 6-letnim postanawia między innymi, że obniżenie kosztów własnych w gospodarce narodowej winno w okresie sześciolatnia przynieść około 3 miliardów złotych, co stanowi połowę całości przewidzianych nakładów inwestycyjnych. W celu uzyskania tej olbrzymiej kwoty musi nastąpić planowe obniżenie kosztów własnych we wszystkich dziedzinach naszego przemysłu. Na obniżkę tych kosztów składają się m. in. postęp techniczny, lepsza organizacja pracy, oszczędność na materiałach pomocniczych.

Popatrzmy, w jaki sposób załoga ZPDz im. Rychlińskiego, po dokładnym zbadaniu i ustaleniu źródeł oszczędności, postanowiła osiągnąć 46,5 mln. zł. więcej zysku, niż to przewidywały tegoroczne plany finansowe.

Reorganizacja pracy

Przed wszystkim zwrócono uwagę na konieczność lepszej organizacji pracy w celu skrócenia cyklu produkcyjnego. Na pierwszy ogień poszła szwalnia. Praca przebiegała tu według dawnego zwyczaju — każda szwaczka szła od początku do końca jedną sztukę bielizny. Wprowadzenie systemu taśmowego przyniosło skrócenie zasadniczego cyklu produkcyjnego o pół dnia. Szwaczki, szycie obecnie tylko pewne części bielizny, podając je metodą taśmową do następnego szwaczki, znacznie szybciej wykonują swą pracę. Toteż procent wykonania norm znacznie wzrósł. Tow. Zofia Radziejewicz, która dawniej uzyskiwała 120 proc. normy, obecnie wykonuje 180 proc. Tow. Jadwiga Lipińska je 123 proc. doszła do 175 proc. Zarobki tych szwaczek, jak i wielu innych wynoszą obecnie do 25 tys. zł. miesięcznie.

Dzięki reorganizacji pracy w szwalni wzrosły zarobki robotników, a oszczędności w tym oddziale dadzą do końca roku 22.250.000 zł.

Źródła oszczędności jest wiele

Oczywiście, poważną rolę w walce o zwiększenie rentowności zakładu odegrało podniesienie jakości produkcji. Robotnice cewniarki zobowiązały się przez staranną i dokładną pracę podnieść ilość pierwszego gatunku o 1 procent. Zobowiązanie to jest już realizowane. W ten sposób dziewiarsze i majstrówki, mając zapewnioną pomoc cewiarek, otrzymującej towary jakościowo lepszy — zmniejszają zużycie igiel na maszynach o czwartą część o 4 proc. Jakość ich produkcji wzrosła o 1 proc. Łączna suma oszczędności, uzyskanych tą drogą wyniesie 1.233.000 zł.

Treścią poważnym czynnikiem zwiększenia rentowności jest podwyższenie kwalifikacji załogi — szkolenie zawodowe. Instruktorzy szwalni tow. Dąbrowska, Michalska, Czaplak i pozostałe, postanowili rozszerzyć szkolenie w swym oddziale tak, aby uległa zmniejszeniu o 75 procent ilość nie wykonujących baz akordowych. Podobne zobowiązanie podjęto w dzwiarni. Młodzi robotnicy zwrócili się do dyrektora technicznego z prośbą o zorganizowanie kursu szkoleniowego na maszynach czekarkowych, czego bowiem podnieść jakość swej produkcji oraz zwiększyć wydajność pracy. Szkoleniem zawodowym zostanie objętych 75 procent dzwiarni.

W celu osiągnięcia ponadplanowych zysków załoga ZPDz im. Rychlińskiego nie pominała środków, mogących przynieść korzyść, nie dotychczas, wykorzystanie parku maszynowego. A więc tow. tow. Michałowski i Szymczak farbierze, zastąpili do farbowania dzianin kwas octowy zamiast dotychczasowych drogich chemikaliów. Dało to około 3 mln. zł. oszczędności. Tow. Wygodna wprowadziła do smarowania maszyn olej biały zamiast oleju wrzecionowego, oszczędzając 42 tys. zł. Umiejętne wykorzystanie resztek przyniosło 7,5 mln. zł. oszczędności.

Trzeba uaktywnić grupy partyjne i związkowe

Tak więc walka o obniżenie kosztów własnych rozpoczęła na wszystkich odcinkach. Ale to dopiero początek. Załoga winna stale pamiętać o tym, że owe 46,5 mln. zł. mają być w całości uzyskane do końca br. Dlatego też sprawa dodatkowej akumulacji musi stać się troską wszystkich pracowników zakładu. Każdy robotnik na swym odcinku powinien bez przerwy czuwać nad realizacją ustalonych sposobów oszczędzania.

W wysiłkach dla podniesienia rentowności zakładów wydatny udział powinny wziąć grupy związkowe oraz agitatorzy i grupy partyjne. Organizacja partyjna i związkowa zakładu powinny stale bacznie, aby gromadzenie dodatkowych zysków nie natrafiało na trudności. Jest więc rzeczą konieczną, aby cały aparat partyjny i związkowy zakładu został jak najrychlejszym poinstrowany i czuł się odpowiedzialny za wykonanie podjętych przez załogę zobowiązań. M.K.

Walka o coraz lepsze wyniki produkcyjne — zadaniem związków zawodowych

W Okręgowej Radzie Związków Zawodowych w Łodzi odbyła się konferencja, w której udział wzięli referenci ekonomiczni, współzawodniccy pracy oraz członkowie prezydium zarządów związków, odpowiedzialni za sprawę ekonomiczną.

Kierownik wydziału ekonomicznego ORZZ, tow. Szalkowski, wygłosił referat na temat najważniejszych zagadnień ekonomicznych, związanych z wykonaniem Planu Sześciolatniego. W walce o jego wykonanie poważną rolę przypada związkowym referentom ekonomicznym i współzawodniczym pracy, których praca na te nowych zadań i obowiązków nie była dotychczas zadowalająca. Ci działacze związkowi nie żyli dotychczas w dostatecznym stopniu zagadnieniami produkcyjnymi zakładów pracy, a częściej w swej działalności przejawiali tendencje biurokratyczne. Również wydział ekonomiczny ORZZ nie pracował dotychczas jak należy. Nie był powiązany z referatami ekonomicznymi i współzawodniczymi pracy w podległych ORZZ ogniwach związkowych, ograniczając swą działalność do rozdzielania talonów itp. mało ważnych czynności.

Obecnie wydział ekonomiczny ORZZ przekształcony zostanie w wydział produkcji, a zadaniem jego będzie, wspólnie z referatami ekonomicznymi i współzawodniczymi w oddziałach związków — walka o coraz lepsze wyniki produkcji.

W dyskusji przedstawiciele różnych związków omawiali zagadnienia, związane z rozwojem współzawodnictwa pracy, ruchu racjonalizatorskiego, wal-

ki o oszczędność i o wykonanie planów produkcyjnych.

Tow. Stefanik z Zarządu Okręgowego Związku Pracowników Przemysłu Skórzanego mówił o zapoczątkowaniu w tym przemyśle nowej formy współzawodnictwa pracy — współzawodnictwa bezregulaminowego, polegającego na podejmowaniu przez robotników określonych zobowiązań.

Tow. Błaszczyk z Zarządu Okręgowego Związku Budowlanych podkreślił konieczność podnoszenia kwalifikacji zawodowych referentów współzawodnictwa pracy, zatrudnionych w zakładach.

Dyktując podsumował tow. Sumerowski, przewodniczący ORZZ.

Tow. Sumerowski podkreślił trzy najważniejsze w chwili obecnej zagadnienia, stojące przed pracownikami referatów współzawodnictwa pracy oraz ekonomicznymi. Należy do nich: współzawodnictwo pracy, walka o oszczędność i o równomierne wykonywanie planów. Należy jednocześnie propagować rozwój ruchu racjonalizatorskiego oraz pomysły racjonalizatorskie.

Postawienie na właściwym poziomie pracy referatów i wydziałów ekonomicznych związków zawodowych, głębsze wnikanie przez nie w sprawy produkcji, umożliwił związkom zawodowym spełnienie swej roli na odcinku walki o wykonanie Planu Sześciolatniego.

Narada dzisiejsza — powiedział tow. Sumerowski — powinna zapoczątkować na naszym terenie nowy okres pracy na tym odcinku.

Na zakończenie konferencji wybrano komisję, której zadaniem będzie wypracowanie wzorów ujednoliconej sprawozdawczości, umożliwiającej różnym instancjom związkowym operatywną pracę na odcinku walki o coraz lepsze wyniki produkcyjne.

NASI KORESpondENCI

Pracownice ZPO im. Próchnikę wybierają delegatki do rad kobiecych

Wybory do rad kobiecych stały się dniem uroczystym dla zatrudnionych w naszym zakładzie robotnic. Już na kilka dni przed tym kobiety radziły, kogo wybrać, żywo omawiały znaczenie utworzenia jednego ośrodka, kierującego życiem kobiet na terenie zakładu.

Na zebranie przybyły niemal wszystkie robotnice. Z uwagą wysłuchały referatu przedstawicieli komitetu Dzielnicowego PZPR Górnej Lewej, tow. Weimana, która mówiła o trudnej sytuacji kobiet w Polsce przedwrześniowej i o możliwościach, oraz zdobywczach, jakie daje kobiecie dzisiejsze ustrój.

Na wniosek tow. Góry robotnice postanowiły uczcić zebranie podjęciem zobowiązań produkcyjnych.

Jako pierwsza zgłosiła zobowiązanie ZMP-owka, Kazimiera Małczyk, która podjęła się nauczyć szwaczki ręczną, pracy przy maszynie. Podobne zobowią-

zanie podjęła Stefania Karłoszka i wiele, wiele innych naszych robotnic.

Poważny charakter zebrania wyborczego świadczy o tym, że

Nie tak należy przeprowadzać remont

W Państwowej Centrali Drzewnej „Paged” w Łodzi, na skutek zbyt ciasnych pomieszczeń biurowych postanowiono wyremontować i przebudować szopy, znajdującą się przy ul. Piotrkowskiej 44, na biura dla Biura Finansowo-Administracyjnego.

Do robót zabrano się w czerwcu. Nad całością przeprowadzanych prac objęła nadzór sekcja inwestycyjna PCD „Paged”, której kierownikiem jest technik ob. Barszczyński. Rozpoczęto od wyblania okien, układania podłóg, stawiania ścianek. Następnie przystąpiono do robót malarzkich.

Gdy lokal na biuro już był wyremontowany, zauważono brak pieców. Sprawdzono więc druk-

W poczekalni Wytwórni Sprzętu Mechanicznego Nr 4 został wywieszony ubiegłej soboty krótki komunikat następującej treści:

„W dniu dzisiejszym, o godz. 12 przystępuje do pracy i brigada młodzieży, obsługująca II Oddział Mechaniczny. Zarząd fabryczny ZMP składa brigadzie życzenia owocnej pracy w wykonywaniu planów produkcyjnych”.

Robotnicy z wielkim zainteresowaniem czytali komunikat, wyrażając w rozmowach uznanie dla inicjatywy, z jaką wystąpiła młodzież ZMP.

Przed tygodniem do przewodniczącego zarządu fabrycznego ZMP, kol. Kołodziejczyka, zgłosiła się grupa tokarzy ZMP-owców z oddziału mechanicznego, przedstawiając mu projekt zorganizowania brigady tokarskiej w celu uczczenia I Ogólnopolskiego Kongresu Pokoju. Kol.

Kołodziejczyk natychmiast udzielił poparcia cennej inicjatywie. Zawiadomił Dzielnicę Górna ZMP i zorganizował zebranie koła, na którym szczegółowo omówiono sposoby wprowadzenia w życie tego projektu.

Następnie zarząd ZMP przedstawił całą sprawę na egzekutywie partyjnej. Towarzysze przyjęli z zapalem inicjatywę ZMP-owców. Po porozumieniu z radą zakładową i dyrekcją zajęto się przygotowaniem, aby brigada mogła najrychlejszym tempem do pracy. Nadszedł wyznaczony dzień. W sali fabrycznej stoi, jak by w oczekiwaniu, kilkanaście niezaczynnych jeszcze tokarek. Szybko zbliża się ustalona godzina 12. Młodzi ZMP-owcy podchodzą do swych maszyn. Chwila jest naprawdę uroczysta. Z powagą zamieszczają na to karkach czerwone chorągiewki — symbol pełnienia Warty Pokoju, zaciągają na cześć Ogólnopolskiego Kongresu. I oto uruchomione to karinki dygocą już rytmicznym ruchem. Na twarzach młodych tokarzy

Przy pierwszej z rzędu tokarce z wprawą piluje skomplikowane rurki. Pluciński. Pełni Wartę Pokoju Oświadcza z zapalem: — Bardzo się cieszę, że zostałem członkiem brigady młodzieżowej. Nie będę szczędził starań ani wysiłków, abymy mogli uzyskać najlepsze wyniki. Pracę swą pragniemy poświęcić nie do zwycięstwa młodzieży koreańskiej, walczącej o wolność z najedźdami amerykańskimi. Oni walką, my pracą wspólnie daje my odprawę podległemu wojennym.

Nieco dalej pracuje na tokarce kol. Kociński, przewodnik pracy, wyrabiający dotychczas 170 procent normy.

— Muszę uzyskać jeszcze lepsze wyniki produkcyjne — mówi kol. Kociński. — Prawie wszyscy członkowie naszej brigady — to młodzież, w przodownicy pracy. Będziemy dalej przodować, aby nie zawieść zaufania Partii i naszej organizacji, które poparły naszą inicjatywę i umożliwiły nam pracę w brigadzie.

ZMP-owiec Krakowiak jest zadowolony ze swej pracy. Z dumą pełni Wartę Pokoju. Oświadcza z przejętym tonem: — Od pierwszej chwili przystąpienia do pracy w brigadzie pełnię Wartę Pokoju. Pracując lepiej i wydajnie, pragnę przyczynić się do wzmocnienia sił obozu pokoju.

W pierwszym dniu pracy brigada uzyskała wysoki wynik produkcyjny. Plan dzienny wykonała w około 130 procentach.

Zorganizowanie młodzieżowej brigady tokarzy w tych zakładach powinno stać się przykładem dla innych kół ZMP. To naprawdę piękna inicjatywa, podjęta na cześć Kongresu Pokoju przez młodzież WSM Nr 4, winna zostać podchwyciona przez młodzież pracującą w innych zakładach wezwaną ją do współzawodnictwa pracy.

J. Mytkowski „Paged”

Stachanowcy - awangarda budowniczych komunizmu

(W 15 rocznicę powstania ruchu stachanowskiego)

W nocy z 30 na 31 sierpnia 1935 r. kopalnia „Centralna Irmino” (Zagłębie Donieckie) stała się widowiskiem wydarzeń, które przeszło do historii: nocy tej rębacz Aleksy Stachanow wyrwał w ciągu zmiany 102 tony węgla, przekraczając 14-krotnie obowiązującą wówczas normę. Sukces ten osiągnął dzięki radykalnej reorganizacji pracy na ścianie.

Wieść o niebywałym osiągnięciu produkcyjnym Stachanowa lotem błyskawicy obiegła cały Związek Radziecki. Słynny górnik znalazł wszędzie żarliwych naśladowców. Kowal Gorkowskiej Fabryki Samochodów (GAZ), Busygina, wykuł w ciągu jednej zmiany 1.146 wałów korbowych, podczas gdy norma przewidywała 675. Robotnik leningradzkiej fabryki obuwia „Skorochod”, Smietanin, wyprodukował w ciągu zmiany 1.400 par przy obowiązującej normie 680. Frezer Moskiewskiej Fabryki Obrabiarek, Gudow, wykonał w ciągu zmiany 14 norm. Hutnik zakładów im. Dzierżyńskiego, Diegtariew, osiągnął wytop 9-10 ton stali z każdego metra kwadratowego pieca martenowskiego, podczas gdy rekord najlepszych pieców świąta rzadki, osiągał 7,2 tony.

Wkrótce inicjatywa Stachanowa rozszerzyła się na cały kraj, przejęły ją wszystkie gałęzie przemysłu, rolnictwa, transportu. Inicjatywa ta zapoczątkowała masowy ruch stachanowski, który towarzyszył Stalinowi określił mianem najbardziej żywotnego, nieprzeciętnego ruchu naszych czasów.

Źródła ruchu stachanowskiego

Co to jest ruch stachanowski? Jakże są jego źródła? Ruch stachanowski - to wyższa forma współzawodnictwa socjalistycznego. Zasadniczym jego celem jest walka o podwyższenie wydajności pracy. A wydajność pracy jest - w ostatecznym rachunku głównym elementem zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem.

Im wyższa będzie wydajność pracy, tym bogatsze będzie społeczeństwo socjalistyczne, tym bogatszy będzie każdy człowiek pracy. W warunkach ustroju kapitalistycznego robotnik nie jest zainteresowany we wzroście wydajności pracy. Przeciwnie bez względu na jego starania, bez względu na jego dobrą pracę, całą korzyść przypadnie w udziale kapitalistom jako właścicielom przedsiębiorstwa, który utrzyma na dawnym poziomie niedźwie płace robotnika.

Zgola inaczej przedstawia się sprawa w warunkach socjalizmu, gdzie praca jest wolna, twórcza, gdzie pracuje się dla siebie, dla narodu. Nie ma tu klas wyzyskujących, nie ma wyzysku. Fabryki należą do narodu, który nimi kieruje. Owoce pracy należą do pracujących, czyli, że wszyscy ludzie pracy są żywo zainteresowani w stałym podwyższaniu wydajności, w doskonaleniu produkcji. Stąd masowe bohaterstwo pracy, stąd szeroki, rozmach współzawodnictwa socjalistycznego.

Współzawodnictwo socjalistyczne o wysoki wydajność pracy powstało na terenie ZSRR już w pierwszych latach władzy radzieckiej. Już wówczas

czas dostrzegł w nim Lenina zaczątki nowego, komunistycznego stosunku do pracy, potężny czynnik budowy socjalizmu. Początkowo przybrało ono formę „subotników” i „woskresników”, polegających na tym, że ludzie pracowali „po fajrancie” dobro wolnie i bezpłatnie, aby wykonać terminowe, niecierpiące zwłoki prace. Później współzawodnictwo przedzieliło się w ruch przodowników pracy.

Ruch stachanowski zrodził się na glebie przygotowanej przez poprzedni rozwój gospodarki i kultury kraju radzieckiego - na gruncie przemysłowości ZSRR. W tym okresie państwo radzieckie zrealizowało już pierwszy stalinowski plan 5-letni, znajdowało się w toku realizacji drugiej pięcioletki. Przemysł radziecki zaopatrzony został w nową wspaniałą technikę. Z tym wiąże się również powstanie ruchu stachanowskiego, który - jak mówi towarzyszył Stalinowi - nie mógłby się u nas narodzić bez nowej techniki.

Drugą i aźną podstawą ruchu stachanowskiego było gruntowne polepszenie bytu robotników. Dość powiedzieć, że przeciętne płace roczne robotników i pracowników myślowych w okresie pierwszej pięcioletki wzrosły dwukrotnie, a w ciągu drugiego planu 5-letniego - znów się podwoiły.

Ludzie pracy zaczęli się lepiej odżywiać, lepiej ubierać, więcej wydawali na osobiste potrzeby. Zycie stało się lepsze, weselsze - mówi Stalin. A gdy życie jest wesole, to i praca idzie dobrze.

Nowi ludzie

Ruch stachanowski powstał dlatego, że w kraju pojawiły się nowe kadry robotników, którzy oparli się na osobiste potrzeby, Zycie stało się lepsze, weselsze - mówi Stalin. A gdy życie jest wesole, to i praca idzie dobrze.

Ruch stachanowski jest z samej swej istoty głęboko rewolucyjny. Ruch ten buntuje się przeciw skostniałym nawykom pracy, łamie stare normy i plany techniczne, walczy ze stagnacją i zgnębiennością. Stachanowcy - to odważni twórcy. Starają się wycisnąć z techniki wszystko, co ona może dać. Osiągnęły sukcesy, nie spoczywają na laurach. Stachanowcy - to ludzie „niespokojni”, to nowatorzy w ca-

łym znaczeniu tego słowa. Ich śmiała myśl badawcza przenika we wszystkie najbardziej skomplikowane i subtelne arkana produkcji, szuka i zawsze znajduje coś nowego.

Zasady ruchu stachanowskiego

Współzawodnictwo socjalistyczne i ruch stachanowski są diametralnym przeciwieństwem konkurencji kapitalistycznej. „Zasada konkurencji - mówi towarzyszył Stalin - to porażka i śmierć jednych, zwycięstwo i panowanie innych. Zasadą współzawodnictwa socjalistycznego jest koleżeńskie pomoce przodujących dla pozostałych w tyle. W celu osiągnięcia wspólnego rozwoju”.

Współzawodnictwo i ruch stachanowski - to walka przeciw temu co przestarzałe, co obumiera, walka o to, co nowe i przodujące. W ten sposób współzawodnictwo i ruch stachanowski - to potężna, postępująca siła rozwoju społeczeństwa radzieckiego. Siła ta nie tylko pcha produkcję naprzód, lecz przyczynia się do podniesienia poziomu kulturalno-technicznego klasy robotniczej.

Owoce ruchu stachanowskiego

Jakie wyniki dał olbrzymim rozmachem współzawodnictwa socjalistycznego i ruchu stachanowskiego w Związku Radzieckim? Najlepsze pojęcie o tym daje nam przebieg realizacji pięcioletki stalinowskiej, stały wzrost produkcji i towarzyszący mu wzrost powszechnego dobrobytu.

Najważniejszym wynikiem ruchu stachanowskiego był olbrzymi wzrost wydajności pracy. W r. 1941 wzrosła ona w przemyśle 4,5-krotnie w porównaniu z rokiem 1913, a przeciętna wydajność na godzinę podwyższyła się nawet 5,5-krotnie.

Dzięki ruchowi stachanowskiemu państwo radzieckie wykonało przed terminowo plan pierwszej i drugiej pięcioletki. W okresie Wielkiej Wojny Narodowej stachanowska praca ludzi radzieckich stworzyła wszystko, co było niezbędne dla zaopatrzenia frontu w broń, amunicję i żywność. Bohaterska praca na zapleczu, obok bohaterstwa czynów bojowych na froncie, wykuwała zwycięstwo

narodu radzieckiego nad hordami fascystowskimi.

Na drodze do nowych sukcesów

Stachanowcy kroczą obecnie w pierwszych szeregach bojowników o realizację powojennego planu 5-letniego.

We wszystkich dziedzinach widziemy wspaniałe rezultaty natchnionej pracy stachanowskiej. Produkcja przemysłu przeszła półtorakrotnie przekroczyła poziom przedwojenny; rolnictwo daje krajowi więcej żywności i surowców niż przed wojną; z każdym dniem naród radziecki żyje w większym dobrobycie i na wyższym poziomie kultury.

Sukcesy te pozostają w bezpośrednim związku z nowym rozwojem ruchu stachanowskiego, z powstaniem nowych form tego ruchu. Tak więc z inicjatywy majstra fabryki moskiewskiej „Kalibr”. Miłkołaja Rossyjskiego, wiele przedsięwzięcia przystąpiło do organizacji stachanowskich brygad, oddziałów i ciałch fabryk.

Tokarze, Paweł Bykow i Henryk Borkiewicz, wystąpili z inicjatywą szybkiego skrawania metali. Dążenie do pracy metodami szybkościowymi przybrało obecnie charakter masowy we wszystkich gałęziach przemysłu.

Pomocnik majstra Krasnochołmskiego Kombnatu Węlny Czesankowej, Aleksander Czutkiewicz, zapoczątkował masowy ruch o produkcję towarów wyłącznie najwyższej jakości.

Szerokie kręgi zatacza walka o oszczędzanie surowców, o lepszą eksploatację środków podstawowych i obrotowych, o wysoki poziom kultury produkcji itd.

Ruch stachanowski rośnie i rozszerza się, ogarniając coraz nowsze masy pracowników. I fakt ten jest rękojmią nowych, wielkich sukcesów narodu radzieckiego.

W walce o wysoką wydajność pracy, o polepszenie jakości produkcji, w walce której dobitnym wyrazem jest ruch stachanowski, wylania się nowe oblicze człowieka - płomiennego patriotę, prawdziwego gospodarza swego socjalistycznego kraju. I ten rys charakteru właściwy jest każdemu człowiekowi radzieckiemu.

M. Rossowski

Nasi delegaci na Kongres Pokoju

Maria Augustyniak

Maria Augustyniak jest instruktorką, w nowopowstającej Urzędniczej Automatycznej. Pracując tutaj przez ważne samą młodą tkaczkę. Zadaaniem instruktorki jest stać do szkolenia młodzieży, podnoszenie jej kwalifikacji zawodowych, czuwanie nad pełnym wykonywaniem baz akordowych. Nie jest to łatwa praca, wymaga wiele cierpliwości i umiejętności, lecz tow Augustyniak doskonale sobie radzi ze swą młodo „czeladką”. Jest przecież doświadczoną zawodniczką, wykwalifikowaną zawodniczką, aktywistką partijną i społeczną w ZPB im. Stalina.

Dla zasług swych właśnie i zalet została wybrana delegatą na Kongres Pokoju.

— Walkę o pokój realizuję w mej codziennej pracy - mówi tow. Augustyniak. - Wychowuję młodzież, szkoląc nowe kadry fachowe przyspieszając wykonanie naszych planów produkcyjnych. Szybkie szkolenie nowych kadr zlikwiduje godziny postojowe, podniesie wydajność pracy - wzbogaci naszą gospodarkę narodową. - Reprezentując na Kongresie Pokoju dzielnicę Widzew, powiem uczestnikom Kongresu, że łódzka klasa robotnicza nie szczędzi wy-

silków, aby jak najbardziej umocnić i utrwalić front obrońców pokoju. Wyrazem tego są masowe zobowiązania produkcyjne realizowane z honorem przez łódzkich robotników.

Ierzy Kadalski

Ma 18 lat, pracuje jako chronometrysta w ZPB im. Stalina. Dobrze go znają robotnicy, a

szczególnie młodzież Zakładów Stalinowskich. Ob. Kadalski jest bowiem aktywistą ZMP i żywo interesuje się wszystkim, co się w fabryce dzieje.

Gdy ukazał się nowy dziennik młodzieżowy „Sztandar Młodych” ob. Kadalski zwerbował największą ilość prenumeratorów, i w dalszym ciągu czuwa nad tym, by kolportaż utrzymywał się na wysokim poziomie.

Lekturę naszego dziennika młodzieżowego - oświadcza ob. Kadalski - staramy się wykorzystywać do podniesienia naszego poziomu ideologicznego. Często dyskutujemy na temat przeczytanych artykułów. Zwracamy wtedy uwagę moim kolegom, aby specjalnie interesowali się zagadnieniami walki o pokój, która przebiega w całym świecie, żeby pilnie czytali artykuły z życia młodzieży radzieckiej. Komсомол test dla nas wzorem w naszej pracy.

W wystąpieniach na zebraniach ZMP, w codziennej swej pracy ob. Kadalski nieraz już dał dowód, że jest nieugiętym bojownikiem sprawy pokoju. Toteż wybór jego na delegata na Kongres Pokoju jest słuszny i właściwy.

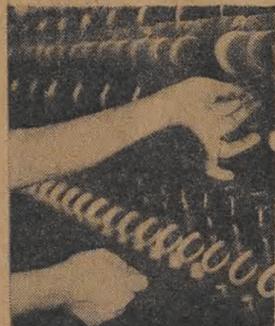
Jak pracuje wzorowa prządka

1 Fragment po tzw. obciążaniu. Obciążaczki nałożyły na wrzeciono nowe, puste cewki. Prządka napuszcza niec na te cewki, na których nitki się zerwały. Prawą ręką napuszcza niec z obecnej szpulki (najczęściej) z wadliwie nawiniętej tzw. „lalki”. Czynie to dlatego, aby nie marnować przędzy, lecz umiejętnie ją wykorzystać i potem łączy ją z niedoprzędem. Lewą ręką przytrzymuje szpulkę.

2 Maszyna musi być stale utrzymywana w wzorowym porządku. Co pewien czas prządka szczoteczka omiata części obracznika. Na zdjęciu tow. Kornatka ściera szczoteczka kurz ze stożków niedoprzędu. W przeciwnym razie kurz wbiłby się w niedoprzęd, wywołując zgrubienia w nitce.

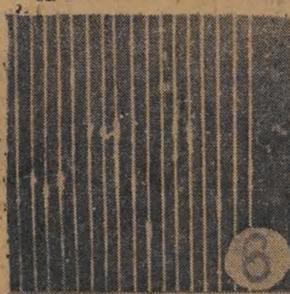

3 Na jednej ze szpulki zerwała się nitka. Lewa obracznica jest w tej chwili u góry. Prządka mus wyciągnąć szpulkę, żeby poszukać zerwaną koniec. Gdy go znajdzie nastąpi wówczas połączenie zerwanej nitki z niedoprzędem, czyli tzw. „przykrećcie”.

4 A oto sam proces „przykrećcia” widziany z bliska. Na zdjęciu - zwinnie ręce prządki Kornatki. Prządka ta przykrećca nową metodą: łączy nitkę z niedoprzędem przy cylindrze trzema palcami lewej ręki. Robi to bardzo szybko i delikatnie.

5 Tak wyglądają „przykrećcia” tow. Kornatki na czarnej tabliczce kontrolnej. Tabliczki te weszły w życie z chwilą rozpoczęcia konkursu. Nitki przeciągnięte na tabliczce są równiutkie - miejsca łączeń prawie niewidoczne.

6 Dla porównania: tabliczka z wadliwie „przykrećconą” przędą. W miejscu łączeń występują zgrubienia, które potem będą powodować zerwy na krośnie, a wstępując w tkaninie obniżą jej jakość. Zlikwidować te zgrubienia, przykrećcając prawidłową metodą - oto cel konkursu. W jakim biorą udział nasze prządki.

Stachanowskie „Warty Pokoju”

MOSKWA (PAP). - Na terenie całego Związku Radzieckiego trwa w dalszym ciągu z nie słabnącą siłą kampania w obronie pokoju. Na masowych wiecach i zebraniach odbywających się w całym kraju ludzie radziecy wyrażają protest przeciwko krwawym zbrodniom imperialistów amerykańsko - angielskich, zmierzających do wywołania wojny światowej.

W wielkim ośrodku przemysłu nafetowego - w Baku, 10.000 młodzieży wzięło udział w wiecu, poświęconym walce o pokój. Na zakusy podżegaczy wojennych młodzież Baku odpowiedziała podjęciem nowych zobowiązań produkcyjnych. W Baku pełni obecnie stachanowską „Wartę Pokoju” przeszło 800 brygad młodzieży.

Co pisała prasa łódzka w dn. 30 sierpnia 1930 r.

KRWAWA DEMONSTRACJA W INDIACH
Aresztowanie kilku członków kongresu w Delhi wywołało w całym Indiach falę oburzenia. Zakłady przemysłowe, sklepy, szkoły zostały zamknięte. W Bombaju, Kalkucie i szeregu innych miast policja użyła bomb gazowych przeciw manifestantom.

NOVA PODWĘŻKA KOMORNEGO
Przed kilku dniami związki kamieniczników łódzkich wspólnie z Izłą Handlową wystąpiły do władz o zezwolenie na podwyżkę komornego w wysokości 172 procent.
Obecnie w Łodzi odbywają się wiece protestacyjne lokatorów. Na wiecach uchwalane są ostre rezolucje przeciw właścicielom kamienic.

KONKURS NA „DROBNE PISMO“
Urząd Pocztowy w Krakowie rozpisł konkurs na „drobne pismo“. W konkursie zwyciężył niejaki Laneman, który na zwykłej kartce pocztowej napisał 5004 słowa.

SANACYJNE „BUDOWNICTWO“
„Republika“ pod powyższym tytułem donosi, że w Częstochowie wykarczany jest obecnie jedyny nowy budynek w tym roku. — Budynkiem tym jest więzienie na Zawodzie, w którym „znajdzie dach nad głową“ ponad tysiąc ludzi.

KRYZYS WŚRÓD CHŁOPÓW
Jan Widula, chłop małorolny z Pily pod Częstochową — popełnił samobójstwo wisząc się na strychu swego domu. Widula wpadł ostatnio w przetrząs nerwową z powodu krytycznych warunków materialnych.

KRYZYS I REDUKCJE
Fabryki mebli giętych, rozsiane w kilku powiatach województwa łódzkiego — na skutek długotrwałego kryzysu znalazły się w trudnych warunkach finansowych. Właściciele zamierzają zredukować kilka tysięcy ludzi.

„INTERESY“ PANA MINISTRA
„Republika“ donosi, że jeden z ministrów, będąc właścicielem wielkiego hotelu winien jest Skarbowi Państwa wielkie sumy za nieopłacone podatki. Władze skarbowe zastanawiają się, w jaki sposób wyegzekwować owe podatki od ministra, który notorycznie nie chce płacić.

KAMIENICZNIK ZAMORDOWAŁ BEZROBOTNEGO
Wczoraj o godzinie 4 po południu — właściciel kamienicy na Chojnach przy ul. Kopernika 35 — niejaki Alfred Kaczmarek zastrzelił swego lokatora — bezrobotnego Romana Pastusiaka.

— Kaczmarek — pisze „Republika“ — już oddawna był zniechęcony przez wszystkich lokatorów swej kamienicy. Starając się wszelkimi sposobami powiększyć czynsz komorny i przy każdej okazji występował do sądu o eksmisję, starając się wyrzucić na bruk wszystkich mieszkańców swej nieruchomości.

Na wiadomość o morderstwie mieszkańcy Chojen usiłowali dokonać samosądu nad kamienicznikiem — zbrodniarzem. Przybyła szybko policja uratowała Kaczmarka, odsuwając go do więzienia.

Jak się okazuje Pastusiak mimo braku pracy — płacił Kaczmarkowi za komorną przez pocztę. Kamienicznik, chcąc się pozbyć „biednego“ lokatora, odmawiał każdorazowo przyjęcia czynszu mieszkaniowego, który wydawał mu się za niski.

Totalne zbrojenia — czyli totalna nędza

W pierwszych tygodniach sierpnia niemal jednocześnie odbyły się cztery konferencje, poświęcone wzmożeniu zbrojeń i przygotowaniom wojennym bloku amerykańskiego. W Londynie odbyła się konferencja wiceministrów spraw zagranicznych bloku północno-atlantycznego, w Hadze — konferencja Rady Konsultatywnej Związku Zachodniego, w Fontainebleau — konferencja Związku Zachodniego i wreszcie w Strassburgu — konferencja komitetu ministrów Rady Europejskiej.

Rozkaz z Waszyngtonu brzmiał: Zwiększyć „własne wysiłki“ krajów zachodnio-europejskich na rzecz przygotowań wojennych. Stamtąd też przyszła instrukcja, aby do dnia 5 sierpnia przedłożyć dane o przeznaczonych nowych sum na potrzeby wojenne i o poczynionych zarządzeniach w kierunku rozszerzenia przemysłu wojennego.

Konferencja londyńska postanowiła podjąć „natychmiastowe kroki“ dla znacznego zwiększenia sił zbrojnych i wydatnego powiększenia produkcji wojennej. Konferencja Rady Konsultatywnej Związku Zachodniego orzekła, że produkcja przemysłu zbrojeniowego powinna przestawić się na pierwsze miejsce nawet w tym wypadku, jeśli było by to „sprzeczne z interesami gospodarczej odbudowy“. Jednocześnie na konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych w Londynie i ministrów bleau podjęto dalsze środki dla zwiększenia sił zbrojnych krajów zachodnich i podporządkowania ich armii dowództwu amerykańskiemu, zaś na sesji Rady Europejskiej przystąpiono do opracowania nowego planu zjednoczenia przemysłu wojennego krajów zachodnio-europejskich w związku z jawny niepopowieniem osławionego „Planu Schumana“.

Co oznaczają te uchwały dla rodów europejskich? Gazeta holenderska „Algemeen Dagblad“, omawiając rezultaty haskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych pięciu krajów zachodnio-europejskich, pisze, że w konsekwencji przyjętych postanowień „liczne gałęzie przemysłu muszą być przestawione z produkcji pokojowej na wojenną“. Dziennik amerykański „Wall Street Journal“ oświadcza wprost: „pogodzie zbrojenia z mniej więcej normalnym stanem gospodarki krajów zachodnio-europejskich jest rzecz niemożliwa. Obecnie chodzi o „totalne uzbrojenie Zachodniej Europy“.

„Totalne uzbrojenie“ oznacza, że w pierwszym tygodniu sierpnia 1930 roku wydatki na zbrojenia w krajach zachodnio-europejskich — satelitach USA. Opublikowany 3 sierpnia angielski plan zbrojeniowy przewiduje na zbrojenia 3,4 miliarda funtów szterlingów w przeciągu trzech najbliższych lat.

Zdaniem gazety „New York Times“ oznacza to, że Anglia będzie wydawała na potrzeby wojenne około 10 proc. dochodu narodowego, a ponad 57 proc. budżetu. Reakcyjna gazeta „Daily Mail“ wskazuje, że nowy program zbrojeń doprowadzi do przeszo dwukrotnego zwiększenia liczby osób, zajętych bezpośrednio w przemyśle wojennym. Zmniejszy się natomiast odpowiednio liczba pracujących w przemyśle pokojowym.

Nowe, ogromne ciężary nakładają na barki mas pracujących francuski plan wzmocnienia wyścigu zbrojeń, opublikowany 5 sierpnia. Rząd francuski ogłosił oficjalnie, że zamierza żądać dodatkowych 80 miliardów franków na zbrojenia. Prasa demokratyczna wskazuje, że w rzeczywistości wydatki zbrojeniowe, związane z „nowym programem“ wyniosą 300 miliardów franków. Budżet wojskowy Francji dostępnym tym samym stro nomimiczej sumy — ponad 1000 mi-

liardów franków. Równa się to całkowitemu upadkowi przemysłu pokojowego.

W niemieckim potwornym tempie rosną wydatki wojenne małych krajów zachodnio-europejskich — Holandii, Danii, Belgii i in. W memorandum rządu duńskiego do rządu USA, mówi się o asygnowaniu na potrzeby wojenne dodatkowych 400 milionów koron, co niemal podwoi budżet wojskowy kraju. Nawet reakcyjny duński dziennik „Finansstidende“, w obliczu perspektywy nieuniknionej katastrofy gospodarczej, pisze w słowach pełnych przerażenia: „Jest rzeczą nie do wybaczenia, że Danie coraz głębiej wciąga się w pułapkę bloku wojennego... nie do wybaczenia, że naród nie wie, iż Dania została zmuszona do wzięcia na siebie zobowiązań gospodarczych i politycznych, którym nie jest zdolna poddać. Doprowadzi to do znacznego obniżenia sto py życiowej ludności“.

Totalne zbrojenia zwiastują totalną nędzę mas pracujących krajów zachodnioeuropejskich i totalne zubożenie milionów obywateli tych krajów. W latach 1948—1949 wydatki wojskowe Francji były dwa razy większe, niżeli w 1938—1939 roku, wydatki Anglii również się podwoiły: w krajach

Beneluxu wzrosły trzykrotnie, w krajach Skandynawskich — 5-krotnie itd. Jednocześnie katastrofalnie się pogorszyło. Pod koniec 1949 roku ceny żywności w Anglii wzrosły dwukrotnie, we Francji — 20-krotnie, we Włoszech — 60-krotnie — w porównaniu z 1938 rokiem. Podatki pośrednie wzrosły w tym czasie w Anglii prawie 4,5 raza, a realne zarobki we Francji spadły do połowy poziomu przedwojennego.

Wszystko to nie zadowala jeszcze organizatorów nowej wojny. Żądają oni dalszego obniżenia stopy życiowej ludności dla dogodzenia amerykańskiemu pretendentowi do panowania nad światem.

Ludność Europy Zachodniej przekonała się coraz bardziej, że polityka tej kół rządzących — to polityka głodu i nędzy, polityka rozgątanienia nowej wojny. Jedynie w walce z tą polityką mas pracujących Zachodniej Europy mogą osiągnąć dobrobyt, niepodległość, zachować pokój. Po raz pierwszy w dziejach ludzkości utworzył się zorganizowany front pokoju. Ten potężny front zdolny jest wykonać swoje historyczne zadanie — nie dopuszczenia do trzeciej wojny światowej.

Ze sportu

Wrzesiński (Kolejarz)

zwycięzca drugiego etapu biegu kolarskiego na cześć Kongresu Pokoju

NA ULICACH OPOŁA
Na ulice Opola wpadła czołówka, składająca się z 6 kolarzy. Finisz przyniósł zwycięstwo Wrzesińskiemu (Kolejarz — Warszawa), który dystans 168 km przebył w czasie 4:28,40 godz. Na drugim miejscu uplasował się Kłabiński (Gwardia), na trzecim Łazarczyk (Włókniarz), a na piątym zwycięzca I etapu młody Wilczewski (Unia).

OSTRE TEMPO
Wyścig przybrał z miejsca bardzo ostre tempo. Już przed Świdnicą za wodnicy jechali w kilku grupach. Jadący w czołówce Pietraszewski doznaje defektu maszyny i odpada z czołówki.

W Świdnicy przejeżdżających kolarzy witają tłumy publiczności. Przed punktem odżywczym w Nysie z czołówki wskutek defektu ubył jeszcze jeden łodzianin — Sałga.

W kl. B etap ten wygrała również Gwardia.
W klasyfikacji indywidualnej po dwóch etapach na pierwszym miejscu znalazł się Kłabiński z czasem 7:25,35 godz., przed Łazarczykiem i Łęśkiewiczem.
W kl. B prowadzi Wilczewski z czasem 7:22,54 godz. przed Targońskim.
W klasyfikacji zespołowej po dwóch etapach w kl. A i B prowadzi Gwardia.

DZISIAJ ODPOCZYNEK
Dzisiaj kolarze odpoczywają jeden dzień w Opolu, a jutro udają się w dalszą drogę.

Mecze ligowe w sobotę

Do Łodzi przyjeżdża Kolejarz z Poznania

Po kilkutygodniowej przerwie będziemy mieli w sobotę mecz ligowy w Łodzi. Tym razem zobaczymy Kolejarza z Poznania. Zespół b. groźny. Nie trzeba chyba przypominąć, że łodzianie znajdują się obecnie w strefie zagrożonej spadkiem z pierwszej ligi.

Przeciwnik sobotni EKS Włókniarz nie jest takim, aby można było zbytniego wysiłku zdobyć na nim dwa cenne punkty. Wynik remisowy leży jednak w granicach możliwości gospodarzy. Faktem jest, że zawody są powiadają się niezwykle interesująco.

W Krakowie w sobotę odbędą się derby lokalne: Ogniu Cracovia spotka się z Związkowcem Garbarnia. Favoritem tego meczu jest Związkowiec, posiadający wyrównany zespół we wszystkich liniach, czego nie można powiedzieć o przeciwniku.

Gwardia ma zapewnione dalsze dwa punkty, trudno bowiem przypuścić, aby Górnik z Bytomia po klesce dwucyfrowej, doznanej z Kolejarzem, mógł

coś wskórać w Krakowie i to z takim przeciwnikiem jakim jest Gwardia, lider tabeli mistrzowskiej.

Bardzo ciekawie zapowiada się mecz CWK-u z Unią Ruchem w stolicy. Favoritem meczu jest zespół Śląski, jednak wojskowi po uzyskaniu Janeczka wznowili znacznie linię ataku, możliwe więc że wynik będzie korzystny dla gospodarzy.

Związkowiec Warta, pewny już kan dydat do spadku, gości Górnik z Radlina. I tutaj nie ulega wątpliwości kto zdobędzie dwa punkty: zespół gości.

Budowlani w Chorzowie podejmują Kolejarza ze stolicy. Gospodarze są zagrożeni spadkiem, jednak zwycięstwo jednego punktu przez Budowlanych leży w granicach ich możliwości.

Skład reprezentacji Łodzi na mecz ze Śląkiem

Na najbliższe spotkanie międzyokręgowe w boksie Łódź — Śląsk, jakie rozegrane zostanie na Śląsku, kpt. Łódzkiego Okręgowego Związku Bokserskiego ustalił następujący skład drużyny łódzkiej:
Kargiel, Matecki, Olczyk, Marcin kowski, Debisz, Olejnik, Wieczorek, Jaskoła.

TEATRY

PANSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27)
Dzisiaj, o godz. 19.15 sztuka Aleksandra Gargely pt. „Sprawa Pawła Esteraga“.

PANSTWOWY TEATR NOWY (ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34)
Teatr nieczynny do 3. IX br.

TEATR KOMEDI MUZYCZNEJ „LUTNIA“
Godz. 19.15 „Córka pani Angot“. Zniżki ważne.

TEATR LETNI „OSA“ (ul. Piotrkowska 94, tel. 272-70)
Godz. 19.30 — „Śluby murarskie“ czyli wędrowi warszawscy Gozdawy i Stępnia.

PANSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21, tel. 150-36)
Codziennie o godz. 19.15 komedia Al. Fredry „Wielki człowiek do małych interesów“.

Kasa czynna w godz. 10—13 i od 16.
TEATR „ARLEKIN“ (ul. Piotrkowska 152)
Teatr nieczynny do 1. IX br.

PANSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2, tel. 217-49)
Godz. 19.30 „Przyjaciele“ A. Uspieńskiego, w przekładzie i reżyserii Izaaka Grzberg.

Zniżki zw. zaw. ważne.
TEATR „PINOKIO“ (ul. Kopernika 16)
Godz. 12 widowisko otwarte pt. „Pan Tom buduje dom“.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Klatka słowicza“, godz. 16, 18, 20
BAJKA (Franciszkańska 31) „As wywiadu“, godz. 18, 20
„Za siedmioma górami“, dod. „Dziś siejszy Stalingrad“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 7)
BALTYK (Narutowicza 20) „Powrót Lassie“, dodatek „Wiosna w przyszłości“, godz. 17, 19, 21
(Dla dzieci powyżej lat 7)
GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 32“, godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL (Legionów 2) — Kino nie czynne z powodu remontu.
MUZA (Pabianicka 173) „Zwariowana lotnisko“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 7)
POLONIA (Piotrkowska 67) — „S-S „Orzeł“ zaginał“, dod. „Wyścig pokój“, godz. 17, 19, 21
(Dla dzieci powyżej lat 12)
PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 78) „Maazet“, dod. „Julian Marchlewski“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 12)
ROBOTNIK (Kilińskiego 173) „Elwira Madigan“, godz. 17.30, 20
(Dla młodzieży niedozwolony)
ROMA (Rzgowska 84) „Dwaj panowie F“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 12)

REKORD (Rzgowska 2) „Wolga, Wolga“, dod. „Ciernik“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 12)
STYLÓWY (Kilińskiego 123) „Za siedmioma górami“, dod. „Dziś siejszy Stalingrad“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 7)
ŚWIT (Bałucki Rynek 2) „Dubrowski“, dod. „XXIII Międzynarodowe Targi Poznańskie“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 12)
TATRY (Sienkiewicza 40, w cerodzie) „Zdradzieckie skały“, dod. „Chleb i krew“, godz. 16, 18.30, 21
(Dla młodzieży niedozwolony)
TECZA (Piotrkowska 108) „Zamieć śnieżna“, godz. 16.30, 18.30, 20.30
(Dla młodzieży niedozwolony)
WISLA (Daszyńskiego 1) „Wiosna“, dod. „Człowiek z wysokiej góry“, godz. 16, 18, 20.30
(Dla dzieci powyżej lat 12)
WŁÓKNIARZ (Prochnika 16) „O świcie“, godz. 16.30, 18.30, 20.30
(Dla młodzieży powyżej lat 14)
WOLNOŚĆ (Napiórkiwskiego 16) „Pamięcie“, dod. „Ceramika węgierska“, godz. 16, 18, 20
(Dla młodzieży powyżej lat 14)
ZACHĘTA (Zgierska 26) „Świat się śmieje“, godz. 18, 20
(Dla dzieci powyżej lat 10)

Konkurs „Głosu“ na spostrzegawczość

pt. „Co jest w tym niemożliwego?“

Począwszy od 25 bm. zamieszczamy kolejno po sobie następujące rysunki (w liczbie 10), z których każdy zawiera jakiś błąd: nieprawdziwy lub zgoła „niemożliwy“ tzw. szczegóły sytuacyjny (jeden lub dwa).

Na czym będzie polegało zadanie uczestników konkursu? Na ujawnieniu błęd, na stwierdzeniu, co w danym rysunku jest nieprawdzy lub niemożliwe.

Ujawniać błędy należy na zamieszczonych przy każdym rysunku specjalnych kuponach konkursowych, nadsyłając odpowiedzi (wszystkie razem) w terminie do dnia 15 września br. włącznie, na adres redakcji „Głosu“, Łódź, Piotrkowska 86.

Wśród uczestników konkursu, którzy trafnie „zdemaskują“ wszystkie błędy, zawarte w rysunkach — rozlosujemy szereg cennych nagród, w tej liczbie — kupon materiału na garnitur lub kosztium, zegar-budzik, serwis stołowy oraz 50 wartościowych nagród książkowych.

Kupon konkursowy Nr 6

Imię i nazwisko _____
Zawód (miejsce pracy) _____
Dokładny adres _____
Zamieszczony poniżej rysunek zawiera następujące błędy (nieścisłości) _____

Co usłyszymy przez radio

Program na środę 30 sierpnia 1930 r.
12.04 Dziennik południowy. 12.25 Przerwa. 13.10 (L) Fragm. powieści E. Orzeszkowej „Niziny“. 13.30 Koncert. 14.20 (L) Muzyka kameralna. 14.55 Koncert solistów. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych — „O Wielkim Stalinie“ — słuchowisko. 16.00 Dziennik południowy. 16.20 (L) Uwertury do oper Mozarta. 16.40 (L) „Czy wiecie?“, 17.00 Koncert Zespołu Instrumentalnego M. Paszkieta. 17.45 „Lekcja Stanisława Marca“ na podstawie słuchowiskowy oprac. na podstawie książki „Traktory zdobyły

wiosnę“. 18.15 (L) „Skrzydlaty mikrofon“. 18.30 (L) Aria i pieśni w wyk. wybitnych śpiewaków. 18.45 (L) W audycji „Głos mają kobiety“ — reportaż pt. „Z wizytą u rodziny robotniczej“. 19.00 Audycja Głównego Komitetu Kultury Fizycznej. 19.15 Koncert Krakowskiej Orkiestry PR. 20.00 Dziennik wieczorny. 21.00 Koncert Chopinowski. 21.50 Reportaż z wyścigu kolarskiego Zgorzelec—Warszawa. 22.00 „Wszelchnia Radiowa“. 22.20 Koncert. Transm. z Pragi (Czechosłowacja). 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.15 Muzyka symfoniczna.

GŁOS	
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej	
Redakcja	
Redaktor naczelny	216-14
Zastępca red. naczelnego	218-23
Sekretarz odpowiedzialny	219-05
Dział partyjny	216-19
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ścianowych	
Dział mutacji	218-42
Dział miejski i sportowy	254-21
Dział ekonomiczny	218-11
Dział rolny	254-21
Redakcja nocna	
	173-31
Kolportaż	
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22	
Administracja	250-45
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 184a, tel. 111-60 i 114-75	
Wydawca RSW „Prasa“	
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 85, III-cie piętro.	
Drnk. Zakł. Graf. RSW „Prasa“	
Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 206-82	
Przenumeratę przyjmuje	
P.P.K. „Ruch“ na konto P.K.O. Nr. VII-8233.	